

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata kwartalna
zł. 12.

N^{ER} 108.

Pojedynczy numer na celinowin
wymi papierze gr. 10.

PIATEK DNIA 13 MAJA 1831 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 08 e.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
12. 12	27 7, 472	+10. 2	+ 2,1	wschodni słaby	pogoda	
3	„ 6 680	+12. 6	+ 4,0	Połn: za. średni	„ „	
9	„ 6. 005	+ 8. 5	+ 3,0	„ „	„ „	
13. 7	„ 4, 874	+ 7. 0	+ 1,0	„ „	„ „	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW. — Dziennik *Konstytucjonista* umieścić obszerny artykuł wskazując nieodbitą potrzebę interwencji zagranicznych mocarstw w sprawę Polski, w celu wstrzymania tak wielkiego krwi rozlewu. Dziennik zaś *Courrier* donosi: iż miano rozpocząć świeżo negocyacje względem załatwienia interesów Polski; lecz te negocyacje nie idą pomyślnie, albowiem cesarz *Mikołaj* nie chce nic odstąpić z swoich roszczeń i odpowiada, że skoro mocarstwa chciały innego stanu Polski, powinny były podać swoje w tym względzie propozycje przed rozpoczęciem nieprzyjacielskich kroków pomiędzy Rosyją a Polską lecz nie teraz kiedy nader krwawe stoczą się boje.

Podług listów odebranych z Grecyi hrabia *Capo-d'Istrias* miał oświadczyć naczelnikom przeciwnego sobie stronnictwa iż złożył urząd prezesa Grecyi i posłał tę dymisyją do gabinetów trzech wielkich mocarstw.

Rząd Don *Miguela* niechciał dać odpowiedzi na reklamacyje francuzkiego konsula,

twierdząc, iż się nie zgadza z godnością tego kraju wchodzić w układy z konsulem. Czy mażna *Don Mignel*, że Francya wysle kiedy posła do niego?

WARSZAWA 10 MAJA.

DWERNICKI. — Wczoray z dwóch punktów Galicyi przystane spieszenie do znakomitych osób listy, jednogzodnie donoszą: że pułkownik *Fak*, dowódzca huzarów w okolicy, w której jenerał *Dwernicki* przeszedł granicę, żądał aby cały korpus polski złożył broń, jako na ziemi neutralny. Jenerał *Dwernicki* odpowiedział, że szczupłe siły austryackie w tym punkcie nie są dostateczne do osłonięcia go przed gwałtami Moskali: że *Rüdiger* raz przekroczywszy neutralną granicę, może to drugi raz uczynić; przymuszony więc jest zatrzymać broń dla własnej obrony: zaręcza słowem honoru, że nie użyje broni przeciwko woyskom austryackim, aż do dalszych swojego rządu rozkazów, i dopóki rząd cesarsko austryacki okoliczności tych nie rozpozna. Pułkownik *Fak* zgodził się na to, i

oświadczył, że będzie czekał swojej zwierzchności rozkazów do dnia pięciu. — Tymczasem generał *Roth*, który był ze znaczną siłą od strony tureckiej, na pomoc *Rüdigerowi* przybył, z powodu ważnych rozruchów w *Multanach* i *Wołoszczyźnie* i posuwania się ku *Dunajowi* wojsk tureckich, odebrawszy nagłą wezwanie od generała gubernatora *Wołoszczyzny Kisielewa*, forsowanemi marszami cofnął się w tył. Powziął o tem dokładną wiadomość generał *Dwernicki*, i natychmiast wszedł na powrót w otwartą granicę *Wołynia*. Nie długo na pograniczu słyszano huk dział: była to zapewne ntarczka z resztkami *Rüdiger*a. — Wiadomości te dochodzą d. 7 b. m., spodziewać się więc należy, że dziś a najdalej jutro, będziemy mieli coś urzędowego.

Głos Hr. Gustawa Malachowskiego.

Prześwietna Izbo Poselska! Tém sumieniem i z większą wolnością o obecnym projekcie mówić mogę, że wybór mój nastąpił już po wypadkach najważniejszych i prawie w obac nieprzyjaciela, zdanie więc moje z otwartością wynurzę:

Nie sądzę o zamiarach tych, którzy życzą odnowienia izby; ale zastanowię się nad skutkami jego nad tém, czy odnowienie teraz nastąpić może; krótki rozbiór dowiedzie, iż żądanie to, nietylko najgorsze miałoby skutki ale nawet, że nielogiczniem tylko rozumowaniem z towarzyszącym mu wyjść można trudności.

Co do skutków, oczywiście jest rzeczą, iż przy oddaleniu się tych, którzy najgorliwszą miłości oyczyzny dali dowody, mogłyby paść wybory na takich, którzyby reprezentowali opinią usuwających się od dzielenia ofiar i niebezpieczeństw.

Rozwiązując izbę abdykujemy tém samym prawo maiestatyczne do niej przywiązane, a zatem upadamy w anarchią. Mówiono, że możemy zatrzymać władzę aż do nowych wy-

borów, ale jakżeby deliberyacje mogły być ważne, kiedyśmy mandat uznali za niedostateczny.

Już tu powtarzano tytuły seymu tego do wdzięczności narodowej, do admiracji świata i historii, to tylko dodam, że zarzucać, iż niemamy mandatów, jest to w wątpliwość poddać wszystkie nasze przeszłe czynności, czego niewątpimy, że obrońcy odmówienia nie postrzegli, ale teraz pomyą. Rewolucya przestałaby być narodową; prawa *Mikołaja* do tronu istniałyby w całej swęty mocy; manifest do ludów Europy byłby bez sankcyi. Tośmy mieli mandat do oddania tytułu ważnych usług? a teraz go niemamy; zgasił; i dla czego?.. nie chcę odgadywać.

Miotano zarzuty na tę izbę; powtarzano: że ona kontenta jest z siebie. Izba jak i człowiek prywatny, ma w sumieniu przekonanie które cieszy lub potępia, izba dzisiejsza ma prawo zapatrywać się spokojnie na swe czyny. Powołanie do odnowienia, będąc w zajętych częściach kraju niepodobniem, albowiśmy kompletu nie mieli, albowiśmy nie logicznie dla niektórych zatrzymali mandat, któryśmy dla wszystkich osądzili za nieistniejący. Jestże to logicznie? przynajmniej axjomata matematyczne nieprzypuszczają, aby mogła być część jakiejś całości, kiedy sama ta całość nie istnieje. — Wreszcie, Litwini dali nam mandat, ziednały go izbie i jej czyny, przyięliśmy go: cożemy dotąd dla nich uczynili? mamyż ich opuszczać bez pomocy? — Wiele mówiono o mandacie: zarzucano, że go niemamy; owszem Panowie! mamy go nader świetny; zrozumieli go reprezentanci, godnie mu odpowiedzieli: "ocale nie kraju, o to mandat, który wam służy, którego żadna zła wiara zaprzeczyć wam nie może. Dopełniliście go w części, trzeba jeszcze wasze dzieło zabezpieczyć; a tego, gdy niebezpieczeństwo jeszcze trwa reprezentant Polski, izba poselska nieudmówi.

Dnia 9 b. m. w izbie senatorskiéy wniesiono projekt o urządzeniu reprezentacyi na Żmudzi, Litwie, Wołyniu i Ukrainie, i przypuszczeniu tey do narad obecnego nadzwyczajnego seymu. Za zmodyfikowaniem projektu mówił imieniem rządu, radca stanu *Plichta*. Dziś daley trwają w tey mierze obrady.

Onegday odebrano wiadomość przez list kupiecki, że na flocie Angielskiéy będącéy już na morzu Bałtyckiem, znajduje się 100,000 broni.

Onegday głośzono że do naszéy główneý kwatery przybył goniec Austriacki, iako też goniec od *Dwernickiego*.

Onegday rozeszła się wieść, day Boże aby się sprawdziła, że powstańcy Żmudcy odebrali znaczny transport broni i mundurów.

Wtargnięcie Rüdiger'a do Galicyi jest jednym z nayważniejszych wypadków teraźniejszéy wojny, tak co do samego czynu, iak pod względem skutków które za sobą pociągnać może. Jen. Rüdiger nachodząc granice Austrii zgwałcił neutralne teritorium, a rozbraiając pograniczne straże i pomimo ich oporu rozpóścieraiąc się po kraju, wyraźnie rozpoczął zaczepne nieprzyjacielskie kroki. Podobny postępek nie może gabinet Wiedeński obojetnem okiem uważać; wymaga satysfakcyi nie tylko honor narodowy, ale materialny interes państwa, bezpieczeństwo granic i całość osiadłych po nad niemi mieszkańców. I nie masz wątpliwości że satysfakcy'a żądana będzie; lecz zachodzi pytanie, iakiego tćy rodzaju Austriya domagać się ma prawo i domagać powinna? Jen. Rüdiger działał albo stóswownie do danych mu instrukcyi i wyższych poleceń, albo zwłasnego natchnienia. Minsteryum cesarza Franciszka ma prawo ściśle weyrzec który z tych wypadków rzeczywiście miał miejsce. Jeżeli pierwszy i instrukcyje z Petersburga i z wiadzą cesarza Mikołaja wydane, wyznajemy iż żadne explikacye, żadne dyplomatyczne wy-

biegi nie zdają nam się być zdolne wytłumaczyć podobnego lekceważenia rządu sąsiedniego mocarstwa, które pomimo że interessem jego było i jest poniżenie Rossyi, w tyła już razach dało jey niewątpliwe dowody przychylności swojéy, i teraz nawet mniéy na własną korzyść bacząc, zrzeka się dopomagać stawiającym zaporę wzrostowi jéy olbrzymiéy potęgi, i w granicach dosyć dla niéy stronnéy neutralności się zamyka. Tylko orężem podobna zniewaga zamazaną być może. — Jeśliby rozkazy dane Rüdigerowi od bezpośrednio przełożonych jego pochodziły lub on sam bez żadnych wyższych poleceń na przekroczenie granic austriackich odważył się, winnemu ktokolwiek on jest, komenda odebraną być powinna. Ale to niewszystko; ukaranie przekraczającego może być tylko pozornem, niepodobna jest wziąć go pod kontrolę; czyn karogodny mógł być rezultatem rachuby, wypadkiem porównania wynikających z niego szkód z korzyściami i przeważenia tych ostatnich na szali; w takim razie kara jest żadną, już ona poprzednio wchodziła w rachunek. W reszcie kara nie niszczy skutków czynu, zwłaszcza kiedy skarany nie dla samego siebie działał; kara która spotkać może Rüdiger'a lub kogo innego nie odbierze Rossyanom korzyści iaką im wtargnięcie do neutralnéy Austrii przyniosło, przez wyparowanie korpusu *Dwernickiego* z Wołynia, a ztąd przytłumienie tam powstania i zyskaną możność połączenia się z armią *Dybicza*. Otóż w tem właśnie leży główny warunek przy którym Austriya obstawać powinna, aby s.atisfakcy'a była zupełną. Kara będzie tylko reperacyą dla Austrii, lecz aby neutralność nienaruszoną pozostała, potrzeba iżby skutki momentalnego jéy zgwałcenia dla obu walczących stron wynikać mogące, zniesione były i status quo przywrócony. Zdawałoby się, iż idąc za słusznóścią, Austriya powinna się domagać 1207

obadwa wojska do właściwych iakie miały przed wtargnięciem Rüdigerą, pozycyi powróciły; lecz że pozycyi tych z matematyczną ścisłością oznaczyć niepodobna, że przez nadciąganiem o Rossyanom coraz nowych posiłków, przez wyczerpanie w czasie téj zwłoki żywności w okolicy, i inne podobne drobne okoliczności zaledwie ocenić się dające, a niemiędzy dla tego rzetelne, rzeczy niemożliwy już być do zupełnie takiego samego stanu przywiedzione w jakim poprzedniczo były, najmniej przeto czego się po Austrii spodziewać i oczekiwać od niéy mamy prawo, jest iż korpus Dwernickiego w całości i z bronią przez kray swóy do Polski przepuści. Owszem, znakomite korzyści iakie ze zgwalcenia téj teritorium nieprzyaciela z krzywdą naszą odniósł, wróżyć nam powinny, że obecnie z powodów sprawiedliwości, a nadal z dobrze zrozumianego własnego interessu, Austriya nam dłużéy swoiéy pomocy odmawiać nie będzie.

iechał do Polski, i chce naszym bohaterom nieść pomoc. Osobliwie z naturą cholery, ma być szczególniej obeznany.

(Z Gazet Warszawskich.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

PARYZ 24 Kwietnia. — Z powodu wieści, iż gabinet nasz ułożył się z Angielskim względem podziału Belgii na pewny przypadek, dziennik *Konstytucjonista* przytacza odpowiedź monarchy naszego, daną na oświadczenie podobnéy obawy przez deputowanych kongressu Belgijskiego: *Ręka moja uschnie raczej, niż podpisze hańbę Francyi.*

W tych dniach przybył tu z Londynu książę Szwarzemberg z depezsami ściągającymi się do spraw Włoch i Polski.

Mowa księcia *Gagaryna*, rosyjskiego posła, miana przy złożeniu Oycu S. wierzytelnych listów jest nader godna zastanowienia. Mówiąc o ostatnich wypadkach poseł oświadczył, że "Cesarz Wszech Rossyi nigdy na to niepozwoili, aby ludy nadawały sobie same rząd iaki się im będzie wydawał dla nich najwłaściwszy.,"

MADRYT 19 Kwietnia. — System terroryzmu zaprowadzony w Hiszpanii przeciwne rządza skutki, oburza bowiem umysły, a pomimo czuwania policyi, rozrzucono odezwe, wzywającą Hiszpanów do wzięcia się do oręża i zrzucenia hańbeznego iarzma, pod którem kray tyłu darami natury ubogacony niegodnie ięczy. (Cour: fr.)

Dnia 9 i 10 Maja 1831 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	33 —	32 —	31 —	30 —
— Zyta	32 —	31 15	30 —	29 —
— Jęczmienia	25 —	24 —	23 —	20 —
— Grochu	30 —	28 —	27 —	25 —
— Owsa	14 15	14 12	14 —	13 15
— Jagieł	45 —	44 15	44 —	— —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

DO N I E S I E N I E.

W dniu 14 Maja 1831 r. o godzinie 9tej ranney, w Krakowie przy ulicy Floryańskiej w kamienicy pod L. 548, odbędzie się powtórnie publiczna licytacya wydzierżawienia przychodów z téż kamienicy na lat dwa poczynając od dnia 24 Czerwca 1831 r. do dnia 24 Czerwca 1833 r. Chęć licytowania mających zaopatrzonych w Vadium złp. 150 na czas oznaczony i miejsce podpisany zaprasza.

W Krakowie dnia 11 Maja 1831 r.

Ignacy Kopyciński Kom: Sąd.